

PRESUDA SUDA

17. veljače 1977. (*)

U predmetu 66/76

Confédération française démocratique du travail (CFDT), sa sjedištem u Parizu, koju zastupa njezin tajnik Edmond Maire, uz asistenciju Pierrea Edouarda Weila, odvjetnika na Sudu u Parizu, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg, u uredu Vogela, odvjetnika na Sudu, 30, rue Goethe,

tužitelj,

protiv

Vijeća Europskih zajednica koje zastupa njegov pravni savjetnik Antonio Sacchetti, u svojstvu agenta, s izabranom adresom za dostavu u Luxembourg, u uredu Van Den Houtena, direktora Pravne službe Europske investicijske banke, 2, Place de Metz,

tuženika,

povodom tužbe za poništenje Odluke Vijeća od 1. lipnja 1976. i zbog odbijanja glavnog tajnika Vijeća, iz njegovog dopisa od 1. srpnja 1976., da Vijeću prijavi kandidate CFDT-a za Savjetodavni odbor iz članka 18. Ugovora o EZUČ-u,

SUD,

u sastavu: H. Kutscher, predsjednik, P. Pescatore, predsjednik vijeća, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco i A. Touffait, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Reischl,

tajnik: A. Van Houtte,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužbom podnesenom Sudu 14. srpnja 1976. Confédération française démocratique du travail (CFDT) (Francuska demokratska konfederacija rada) zatražila je poništenje Odluke Vijeća od 1. lipnja 1976. (SL 1976, L 149, str. 12.) „o određivanju predstavničkih organizacija koje trebaju utvrditi liste kandidata” za Savjetodavni odbor iz članka 18. Ugovora o EZUČ-u.
- 2 Istim aktom CFDT je zatražio poništenje odbijanja glavnog tajnika Vijeća iz njegovoga dopisa od 1. srpnja 1976. da Vijeću prijavi kandidate, koje mu je u svojem pismu od 4. lipnja 1976. predložio CFDT, za jedno od mjesta koja se predstavničkim organizacijama radnika dodjeljuju za Francusku.

- 3 U potporu svojem tužbenom zahtjevu tužitelj smatra da njegovo isključenje, od 1966., iz skupine predstavničkih organizacija radnika određenih da u Savjetodavnom odboru zauzimaju jedno od mjesta dodijeljenih Francuskoj, predstavlja povredu odredaba iz Ugovora o EZUČ-u, osobito njegovog članka 18.
- 4 Zahtjevom podnesenim 20. rujna 1976. tuženik je na temelju članka 91. Poslovnika istaknuo prigovor nedopuštenosti.
- 5 U potporu svom prigovoru tuženik ističe da ni članak 33. ni članak 38. Ugovora o EZUČ-u ne ovlašćuju CFDT za podnošenje takve tužbe i traži da se ona odbaci kao nedopuštena, bez pokretanja rasprave o meritumu.
- 6 CFDT je osporavao osnovanost tog prigovora smatrajući osobito da dopuštenost tužbe proizlazi iz temeljnog načela iz članka 31. Ugovora o EZUČ-u na temelju kojega „Sud u tumačenju i provedbi ovoga Ugovora i provedbenih uredaba jamči poštovanje prava”.
- 7 On osim toga ističe da zato što realno nema mogućnosti podnošenja tužbe pred nacionalnim sudom, postoji rizik da nedopuštenost podnošenja tužbe pred Sudom ima za posljedicu uskraćivanje sudske zaštite.
- 8 Načela na koja se poziva tužitelj, iako zahtijevaju široko tumačenje odredaba o pokretanju postupka pred Sudom radi osiguranja pravne zaštite pojedinaca, ipak ne dopuštaju Sudu da u okviru vlastite ovlasti mijenja granice svoje nadležnosti.
- 9 Sukladno članku 38. Ugovora o EZUČ-u, Sud može poništiti odluke Vijeća samo na zahtjev države članice ili Komisije.
- 10 Budući da je tužbu podnio subjekt različit od onih spomenutih u navedenom članku, ona ne zadovoljava bitan uvjet dopuštenosti koji nalaže ta odredba.
- 11 Članak 33. Ugovora, koji dopušta tužbu isključivo protiv Komisijinih akata ne primjenjuje se u ovom predmetu, u kojem je riječ o tužbi podnesenoj protiv Vijeća.
- 12 Nadalje, iako odredbe iz Ugovora o EZUČ-u tužitelju ne daju pravo podnošenja izravne tužbe protiv odluka Vijeća, Sud može, uz uvjete predviđene člankom 41. Ugovora, na inicijativu nacionalnog suda, provoditi nadzor zakonitosti u pogledu valjanosti akata Vijeća.
- 13 Utoliko što je tužba usmjerena protiv dopisa glavnog tajnika Vijeća od 1. srpnja 1976., njezina pravna osnova ne može se naći ni u navedenim člancima 33. i 38.
- 14 Osim toga, taj dopis samo potvrđuje pobijanu odluku Vijeća i podsjeća na postupak koji Vijeće primjenjuje za imenovanje članova Savjetodavnog odbora.
- 15 Stoga tužbu valja odbaciti kao nedopuštenu.
- 16 Naposljetku, što se tiče zahtjeva za suspenziju postupka za ponovno imenovanje Savjetodavnog odbora, koji je istaknut u tužbi, taj zahtjev postaje bespredmetan čim Sud tužbu proglašuje nedopuštenom.

Troškovi

- 17 Na temelju članka 69. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je snositi troškove.
- 18 Međutim, na temelju članka 69. stavka 3. Poslovnika Sud može naložiti, izuzetno, da svaka stranka snosi dio troškova.
- 19 Takav je slučaj kada se radi o sindikalnoj udruzi koja djeluje isključivo u cilju osiguranja poštovanja zahtjeva zastupljenosti, izričito priznate člankom 18. Ugovora.

Slijedom navedenoga, Sud proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija kao nedopuštena.**
- 2. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 17. veljače 1977.

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski